

O grandomanie, tu ești podoba mea, din bunăvoința ta îmi cresc mie cornele!

Căpitanul.

CALICUL

humor și satiră.

Apare la prima fiecărei luni în Sibiiu.

Abonamentul: Pentru Austro-Ungaria pe an 3 fi., pe $\frac{1}{2}$ an 1 fi. 50 cr., pentru România pe an 7 franci, pe $\frac{1}{2}$ an 3.50. Inserțiuni: De un șir petit 6 cr. și 30 cr. timbru.

Abonamentele, manuscrisurile, inseratele etc. se adresează la: Redacțiunea Calicului în Sibiiu.

Tatăl, Fiiul și Sfântul Duch, sau Treimea într-o ființă a politicei naționale române.

Comitetul central al partidului național-politic românesc, adică „Tatăl”, însoțit de 280 gardiști, a prezentat în 20 Maiu Împăratului Împărat al Austriei Francisc Iosif I în Viena un memorand despre nemulțămirea Românilor din Ungaria cu fructele dualismului.

Prelații români din Ungaria, fără deosebire de reverență și colivă națională adică „Fiiul”, au participat în 27 Maiu la iubileul de 25 de ani al încoronării Regelui Ungariei Francisc Iosif I în Budapesta, în semn, că mulțămirea cu beneficiile dualismului din desaga coronei St. Stefan e generală.

Remâne acum ca ceilalți Români, adică „Sfântul Duch”, care nici în Împăratul Austriei, nici în Regele Ungariei n’au încrederea recerută, se plece la Turin, și se închine lui Kosuth, pentru ca Treimea într-o ființă a politicei naționale române se fie deplin!

Intrebări cu răspunsul în proșap.

Cu tóte că avem puțini consilieri intimi ai Maiestății Sale Împăratului, câtă prostie se póte cere dela un membru al comitetului nostru național-politic, ca se poți presupune, că Maiestatea Sa Împăratul nu ne cunoște durerile, de care pătimim?

*

Ducerea memorandului despre durerile nóstre la Înălțatul Împărat prin o deputațiune monstră aranjată de diplomați, care 'și-au făcut studiile politice la academia din Găina Oarbă, ne-a costat în 7 ȕile cel puțin atâta, cât Tribuna în 7 ani ne-a mâncat din averea națională, adecă cel puțin 40.000 fl. Stând acest fapt, și considerând, că așternerea memorandului nostru la Înălțatul Împărat efep-tuită prin un tãmbãlau de trist blamaj național, fără ca un singur membru din deputațiunea monstră se fi vėđut pe Înaltul Împărat, oare n'ar fi fost mai consult se trimitem memorandul prin postă, fără se ne coste o para, devreme-ce sublicile înaintate Înaltului Împărat sunt scutite de postport?

*

Oare n'ar fi fost mai consult se așteptăm cu așternerea memorandului la Corónă până la regularea valutei naționale, pentru că atunci coróna însuși ar fi venit la noi?

Toastul Calicului ținut la banchetul din 12 Maiu, dat în onórea octogenariului George Bariț.

Domnilor și dómnelor!

Tata diaristicei române din Austro-Ungaria, domnul G. Bariț între mulți alți fii ai sei, are și un calic. Acesta vă rógă se'i dați pe câteva momente cuvântul.

Domnilor!

A trăi 80 de ani nu însemnează alta, decât a ajunge la extrema graniță pusă de prorocul David vieții omenești.

Mai mult nimica.

Optzeci de ani ajunge în fine ori-care calic, dacă din întâmplare nu móre mai curând.

Care va se dîcă, a trăi 80 de ani nu e nici un merit.

Eu, dacă'i vorba de 80 de ani, nu înțeleg pentru ce iubilăm noi. Biblioteca Central University Library Cluj

Cu totul altă căciulă e însă domnilor, dacă un om, ca și iubilariul nostru, până a ajuns la etatea de 80 de ani, a ținut mereu pas cu spiritul timpului.

În cazul acesta înțeleg iubileul.

Mulți oameni domnilor, sus dela cea mai înaltă, până la cea mai inferióră pătură socială, trăind în această lume, cred că țin pas cu timpul.

Asta e o credință deșartă. Cei mai mulți nu pășesc cu timpul, ci timpul pășește cu ei. Ei numai schiopătează după timp. Ba mulți se împedecă schiopătând, cad pe spate și și turtesc nasul, dar' ei tot cred, că pășesc cu timpul.

În înțelesul verbal al cuvântului, singur acei oameni pășesc cu timpul, care merg cu timpul la preumblare. Așa spre exemplu pensioniștii și preoții militari. Aceștia, pentru ca după prânț se n'aibă de lucru, pleacă înaintea prânțului la preumblare.

Din contra domnilor, iubilarul nostru, în adevăratul înțeles al cuvântului, a pâșit cu timpul. Spre dovadă, me provoc simplu la toastele d-vóstră domnilor, care v'ați întrecut unul pe altul în enimerarea mărețelor fapte din vieța iubilarului nostru.

Și eu, domnilor, v'ași putea numera fapte memorabile din vieța lui G. Bariț, de care d-vóstră n'ați făcut amintire, dar' nu vreau se vă țin cu toastul meu până-când și eu voi ajunge 80 de ani, și se credeți, că mie'mi dați acest banchet.

Eu domnilor țin, că iubilarul nostru nunumai a ținut mereu pas cu timpul, dar' în unele perioade ale vieții sale a pus timpului frâul în cap, s'a urcat călare pe timp, și l'a dresat după trebuințele neamului seu! În asta zace adevăratul merit al domnului G. Bariț.

Una vă rog eu domnilor. Dați'mi voie se'mi golesc acest păhar reflectând la un toast al iubilarului nostru.

Domnul G. Bariț, la un prând festiv, dat acum 14—15 ani la metropolia noastră din loc, venind vorba la trista stare a Românilor din Austro-Ungaria, care ați încă și pòrtă credința în desagi, a luat cuvântul și toastând a exprimat memorabilele cuvinte dîcînd: „Domnilor, e o mare calamitate, că pe noi Români confesiunea ne împărțește în două. Păretele confesional însă, care ne despărțește unul de altul, e numai de grosimea unei coli de hârtie. Timpul, domnilor, va sparge, cu timpul, și acest părete!”

Și eu cred domnilor, că timpul va sparge acest părete despărțitoriu de grosimea unei coli de hârtie. Póte că timpul ar fi spart și până acum păretele, dacă n'ar fi fost fabricat din sdrențe de revereandă!

Iată ce doresc eu domnilor! Doresc ca domnul Bariț se și vadă visul cu ochii, și se trăiască până-când timpul va sparge păretele fatal dintre noi, și cu dorința aceasta îmi golesc păharul: Se trăiască domnul G. Bariț!

Odă la mormântul lui Baros.

Oh, vai complită durere,
Jale fără mângâiere,
Tot ce avurăm bun și sfânt
Se restornă în pământ!

Ducu-se de aicea toți
Credincioșii patrioți,
Ducu-se și nu mai vin
Și ne lasă amar și chin.

Cine s'ar fi și gândit
Că Barosul oțelit
Care a inventat zona
N'a prinde'n mână corona?!
BCU Cluj / Central University Library Cluj

El, fabricantul de zone,
Slovac cu ungurești córne,
Cu tren de zone s'a dus
Slava lui ađi a apus!

Fiind înflăcărat ungur
Luatus'a numai singur
Și cu trenul separat
Singur ști unde a plecat,
Pe ce căi a apucat.

Unii susțin că'i în lună
Ca se facă trébă bună,
Ceva tren pus pe planete
Și pe zonele secrete.

Alții'l cred în purgator
Că'i de minuni făcător,

Ear' alții'l țin în infern
Fiind fidel la guvern.

Ba unii se fac de rîs
Đicând că'i în paradis,
Nu me'ntrébă ei pe mine
Că io'i știu drumul mai bine:

Când cu trenul separat
El de aicea a plecat
L'am vėđut, l'am întrebat,
Rėspuns lămurit 'mi-a dat:

Eu me duc pe ceea lume
Se adun cęteva sume
De bancnote ori corone
Se scap pe slovaci de fόμε.

Că'n punga Ungarii
Parc'au clocit șórecii,
De nu poți scóte din ea
O monetă cât de rea
Se poți potoli fόμεa!

Sume d'ac'oi aduna
Înapoi m'oiu înturna
Pe poporul slovăcesc
De fόμε se'l mântuesc.

Mulți bani de n'oi încassa
Tren separat voiu mâna
După neamul slovăcesc
Se'l aduc, se'l fericesc.

L'oiu pune cu mine'n raiu,
Preste ei voiu fi eu craiu,
C'aci nu trebe mălaiu,
Nici cartofi, ceapă și aiu!

Haidați deci se ne-apucăm
Monument se'i ridicăm,
Monument pe șapte zone
În vîrf se'i punem corone.

Că aici păn' s'a aflat
Pentru noi a asudat,
Ear' trecênd la vecinicie
Gându'i e la Slovacie,
Amin, Baros, slavă ție,
Și tuturor bucurie
Care îți vor urma ție
Pe drumul spre vecinicie!

Calicogram.

Budapesta 27 Maiu: Tăind baronul Aczel ovreilor
din Budapesta prin un glonț staționat în capul lui Karsai,
toț gustul de a se arunca în cheltueli pentru participarea
la cavalcada iubileului încoronării Regelui, aceștia, ca totuși
se nu apară indiferenți față de serbătorea extraordinară
'și-au umplut pungile cu magnați!

Sus Marcule!

Dina, dina, dina, da,
Dina, dina, da !

Hop Marcule, hop drăguț
Până'i rămânea desculț,
Jocă bine până'n séră
Și mâni dimineță eară !

Jocă ca un călușer
Acu'n prima Cirișer,
Jocă la Budapesta
Și'ți sucește musteța.

Hop! că domnii cei din sfat
S'au scremut, au asudat,
Până'n urmă au iscodit
Un lucru prea nimerit.

Au aflat adecă ei
Că banii's toți la Ovrei
De unde ai scóte nu pot
Chiar de s'ar răsturna'n bot.

Deci, cu multă procopselă,
 Cu o iscusință rară,
 Taie boilor din córne
 Și fac din bani tot coróne.

Acum vom fi coronați
 Cu dări nu vom fi 'ngreiați,
 Talerii ni-or rugini
 Bancnotele-or putreți,
 Dómnne fericiți vom fi?

Păn' acum cine avea
 Un purcelaș ori purcea,
 Mergea'n târg și o vindea,
 Câți-va fiorinași prindea,
 La copii mălaiu ducea
 Și din dări el mai plătia,
 De acum însă n'a fi așa:
 Vițica și purcelul
 Le-a lua executorul,
 Și ție coroni ți-a da
 Păn' căciula'ți va crepa
 Și-a plânge de mila ta.

Păn' acum de aveai florinți
 Aveai loc și între sfinți,
 Dar' de acum fără coróne
 Nu'i postî — ci'i răbda fóme
 Tocma ca aceli cocóne
 Care cred numa'n cartóne,
 În cașmire, mătăsuri
 Și'n alt soiu de secături
 Cât venit'au proverbiuri:

Tótă muta'i împēnată,
 Mălaiu nu'i se'mbuce odată;
 Tótă duda'i cu pēuni,
 Mălaiu'i cu trei zloți buni;
 Tótă muta'i în mētasă
 Și n'are pită pe masă,
 Copii's flămânđi în casă,
 Bărbatu'i după macriș
 Eară ea'i la ruminîș.

Fiind dar' că cei din sfat
 Acest lucru minunat
 Într'un timp prea potrivit
 Nóuē ni l'au iscodit,
 Pune-te Mărcuț și tu
 Jócă-le una mândru
 Și le strigă cum ști tu:
 Aleșilor domni din sfat
 Pentru lucrul ce-ați lucrat
 Vē strig un frumos vivat,
 Cum nime nu v'a strigat
 De când planul l'ați lucrat!
 Vedeă v'ași încoronați
 Și de detorii scăpați,
 Se puteți juca ca mine
 Cu multe păreri de bine.
 Dar' me tem că jidanii
 Luavor și pintenii
 Corónele ca banii
 Și pe la ei veți cerși,
 Când vor trebuî coróne
 Eară ei vor lua'n córne,

Cum iau boii ogrinjii
Când sătui sunt de dênșii!

Apoi scumpule Mărcuț
Du-mi-te la Cernăuți,
Ști tu colo'n Bucovina
Unde cocóna Pricina
Nuș ce face, ce nu face,
Ce desface, ce preface
Destul că nu face Pace
Precum dumniei îi place
Și țipă și nu mai tace
Multă gălăgie face.

Ia Marcule dumniata
La un joc pe Pricina,
Jócă-o un vals nemțesc
După sistem pricinesc,
Dar' jóc'o se'i sară conciu
Și se'i crepe corsetul,
Se dîcă că a jucat
Ca și la balul mascat
Până ce s'a săturat,
C'atunci s'a fost supărat
Că prea puțin a jucat.

În Bucovina fiind
Ia tu și jócă pe rënd
Pe tótă inteligința
Care lepădând nojița
Pe Pumnul nu'l mai cunosc
Ci vorbesc hodorosc-trosc,
În dialectul gotic
Ca și Pace și Izig.

Apoi Marcule buzat
Du-te tu la Selișteat,
Colo'n tractul Agnitei
Unde pasc câțiva viței
Pășunea poporului
Fără știrea Domnului.
Acolo domnul protopop
Fără vot dela norod
Puse pe Ion Răduleț
Neghiobul cel neisteț
Puse'l popă — punel'ar
Ciuhă'n holde la hotar,
Că de când la Selișteat
Ca popandreș a întrat
Ce-o fost bun tot a perit,
Ce-o fost rău s'a mai sporit.

E mai prost ca mieđul nopții,
Numai de el se rîd Sasii,
Ear' trebile preoțești
Le face cum nu gândești,
Cât norod și poporene
O tulesc prin buruene
Când prinde-ai blagoslovî
Ai spovedî și grijî.

Pe ăst prost cu pěrul creț
Numit Ioan Răduleț
Ia'l Mărcuț la'nvătătură
Și'l fă vrednic de prescură,
Învață'l a spovedî
Ba'l învață a și popî
Și a vorbi cu ómenii,

Că'i mai prost ca bivolii;
 El are atâta prostie
 Câtă au măgari o mie,
 Și fiind bóla din fire
 De n'ar afla lecuire,
 Cósă'i tu o cruce'n spate
 Și mi'l pórtă pe la sate,
 Ca se vadă tot omul
 Ce chip are dobitocul
 Pe care a călărit Domnul?!

Altcum popa din Șoarș
 Încă'i omul cu curagiu,
 Și fiind vită prea rară
 Se chiamă Ioan Rêgneală.

El fiind la spovedit
 Atâta s'a oțelit
 Cât în șanț s'a tăvălit,
 Patrafirul și-a pierdut
 Ciaslovul pat l'a făcut.

Diminéța a dóua ȃi
 De sub gard când se treȃi,
 Patrafir nu mai avea
 Și ciaslovul nu'l vedea.

Ia Mărcuț pe ăst model
 Du-te în Sibiiu cu el,
 Acolo prinde'l de plit
 Și'l dũ la metropolit.

Că de-ar avea vlădicul
 Când a veni Crăciunul

Numai opt porci la'ngrășală
 Cum este popa Rêgneală,
 N'ar postì nici în Paresemi
 Necum în Vineri ori Miercuri?!

Miron de nu l'ar primì
 Pune-te a'l tîrguì
 Cumpărători vei găsi,
 Că chiar pielea'i singură
 Un ciurar o cumpără
 Și face din ea trei ciure
 Tocmai ca al tãu Marcule!

Apoi puiul ursului
 În tractul Surducului
 Din diecesa Gherlii
 Du-te fuga de aci.

Fiind că'n Cristolțul mare
 E un popă óre-care
 Numit Ilieș Stefan,
 El e popă și mirean.

Popă e, căci popă'i ȃic,
 Ca popă bea la Izig,
 Și la nunți și la festăni
 La prohóde și la dăni;
 Ear' mirean e, că'i bărbat
 La Florica cea din sat,
 Al cărei neghiob bărbat
 Este un mirean buzat.

Spune popii Ilieș
 Se se mai lase de greș,

Se lase ibovnica
Și glaja cu palinca.

Ear' dacă nu le-ar lăsa
Pune-te a mi'l juca
Pe sub sită, pe sub ciur
Se'i sară flocii din barbă
Se fie popă de trebă,
Că me tem că cu beția
O se'și pape călăria,
Și-atunci s'a duce pe jos
Prin Negreni mândru frumos.

Apoi Marcule fă'ți milă
De mergi la popa Dănilă,
Care în Gorbo Muncel
E vulpe'n piele de miel.

El cădend în văduvie
Aduse o Nastasie
De gânduri se'l mântuescă
Odichnă se'i surzuescă.

Nastasia ce făcù
Copilețul îl umplu
Cu copii mândrii frumoși,
Din cutia popii scoși.

Êstuaia spune'i cu buna
Se pue pe cap cununa
Și lui și la Nastasie
Se trăiască'n creștinie,
Ori dacă altcum nu pôte
Din cler frumușel mi'l scôte

Se nu facă la scandale
Ca țigani d'ingă vale.

Tot ca și Dănilă Rus
E și puiuțul de urs
Iscălit Ioan Pasca
Preotul cel din Ciaca,
Din diecesa Gherla
Din tractul Surducului,
Ala'i omul dracului,
La găzdóie face prunci
Apoi jură că's dela slugi,
Altcum e popă voinic
Și e greco-catolic,
Cum mai este un cocon
Preotul din Solomon,
Niculae Popovicu
Cel sburlit ca un ariciu,
El e 'nalt și subțirel
Da'i al dracului ca el,
Că la fete de jidan
Face copii de râmlean,
Apoi jură și înjură
Se nu mai mânce prescură
De-a pupat când-va vre-o gură
Jidovescă. — Și tot dênsul
Cu prașcâii începe jocul,
Ear' pe ulițe, la porți,
Jócă în serbători cărți.
Tot el în iarna trecută
Pentru o băncută de-o sută
La ales de deputat
Dracului s'au închinat.

Pe acestia jócă-mi'i,
 Jócă-mi'i, învêrte-mi'i,
 Până ce s'or obosi
 De n'or mai putea iubi.

Apoi Mărcuț, dumniata
 Mai dute'n Budapesta,
 De ajută lui Csaki
 Se boteze jidanii.
 Vai, c'ar fi buni botezați
 Și'ntre baroni aruncați,

Unor altor se'mprumute
 Bunurile pe bancute,
 Pardon! nici nu, pe coróne
 Ghiciți cine a purta córne?

Una știu, că domnul Csaki
 Va ferici jidovii,
 Ear' ce-a fi cu baronii?
 Vedé-va domnul Csaki,
 Noi đicem amin aci!

1867 — 1892.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

În anul 1867 stăpâneau Maghiarii în Ungaria, în anul
 1892 stăpânesc Ovreeii!

Urzică Scandalografescu.

Dacă Kardos Albert nu e tăiat înprejur, atunci ar fi interesant se se știe, cât 'i-au plătit Ovreei pentru broșura sa „Menirea națională a Ovreilor maghiari” cu tóte că, cu cât de mare e prostia națională, care vorbește din această broșură, cu atât de mic póte fi și prețul plătit pentru nașterea ei.

Mie nu'mi vine a crede, că există maghiar genuin nelovit cu leuca, care se fie în stare a scrie pentru óre-care preț din lume cu atâta serioșitate o mai mare batjocură asupra neamului seu, decât care Kardos Albert a scris în broșura sa „Menirea națională a Ovreilor maghiari.” Și adevěr fiind, ceea-ce mi se spune, că Kardos Albert e un tiner literat, de origine curat maghiară, atunci eu îi prorocesc un viitoriu literar splendid, devremece prostia nu se împuținează la om cu anii, ci din contra ea crește.

E mai mult ca sigur, că cuele scării, pe care Maghiarii în cești din urmă 25 de ani s'au urcat până la o înălțime cu cât de măreață cu atât mai problematică, sunt mare parte fabricațiune ovreiască. Eu însă, dac'ași fi maghiar ca Kardos Albert, odată cu capul n'ași îndemna pe conaționali mei, cum face acesta în broșura sa, se iasă din curiile strămoșești pe strade, ear' Ovreilor se le concedă întrarea, penttu ca se le salveze idea de stat maghiar.

Nu se pôte tăgădui, Ovreii sunt buni patrioți, dar' după cum ne spune istoria, patriotismul lor, începând dela Moise până la Itzig Paduchiosenberg, nici c'un milimetru nu se estinde mai departe decât le ajunge geșeftul. Ovreiul în Francia e patriot francez, în Germania patriot german, în România patriot român, în Turcia patriot turcesc etc. Unde nu-'i însă geșeft, patriotismul ovreiului, în tot locul e consecuent a șeptea apă n chisăliță.

Așa ne spune cel puțin istoria, care pentru Kardos Albert se vede că e tot aceea, ce șofranul e pentru mocan.

Se pôte altcum și aceea, că Ovreii din Ungaria se fie un Extravurst semitic umplut de provedință special pentru următorii lui Arpad cu idea de stat maghiar, și eu se me încel. Asta cu atâta mai mult, cu cât ađi nici strănepoții lui Arpad, nici celelalte naționalități din Ungaria, ci singur Ovreii se mai pot lăuda cu proverbiul avitic: Extra Hungarian non est vita, et și est vita non est ita.

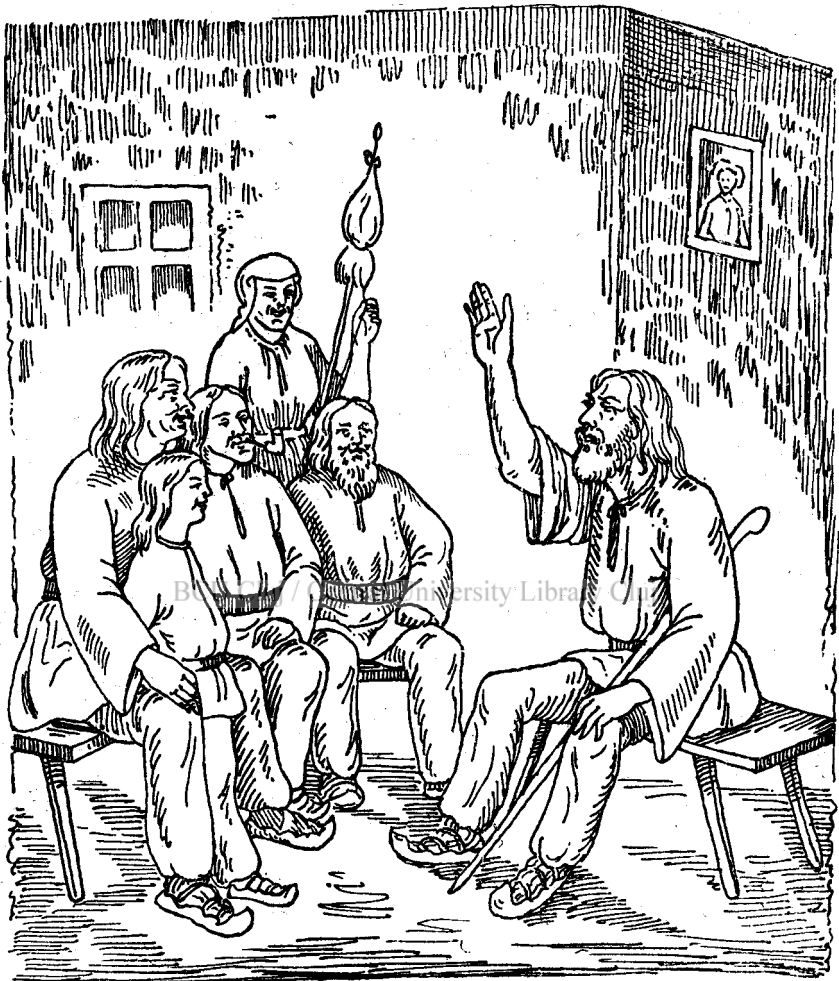
De una me tem eu. Se va introduce în Ungaria căsătoria civilă sau încrucișarea darvinică a rasei semite cu nobila seminție alui Arpad, dar' această încrucișare, pentru care Kardos Albert 'și-a scris broșura, nu va nobilita rasa maghiară, ci o va distruge, pentru-că organismul semitic în tótă lumea s'a dovedit strein tuturor organismelor popórálor creștine.

Dacă fii lui Arpad vor urma doctrina încrucișării de rase profesate de Kardos Albert, rezultatul va fi „pereat Hungaria, vivat Palestina.“ Precum după afirmarea lui Kardos Albert primul honved a fost ovreiu, tot ovreiu va fi și ultimul maghiar.

Ce vom face atunci cu patria lui Stefan cel mare, care aproape 1000 de ani a viețuit o glorioasă viață, ne spune împăratul Ovreilor David, care, ca se'și asigure împărăția, a fost silit se'și formeze o armată din streini, adică din antisemiți, pentru-că semiții nici când nu s'au bătut pentru salvarea patrii, ci totdeauna au fugit în tufe pentru salvarea geșeftului.

De aceea, când Ungaria marelui Stefan va fi avisată la apărarea Ovreilor, atunci patria lui Kardos Albert sigur nu va avea atâtea tufe, câte strănepoții lui Avram, Iacob și Isac sunt în stare se umple!

Stan Pătitul.

După cum se știe, Cuza-Vodă a hotărît desființarea mănăstirilor din România, și hotărîrea sa o a și dus îndeplinire. Asta pentru motivul, că cele mai multe mănăstiri din România erau tot atâtea institute, care lucrau cu mâni și picioare la îndobitocirea învederată a poporului.

În urmarea desființării mănăstirilor, o mulțime de trântori camilavcați, greci, bulgari, muscani, români, și mai știe

Hantătar de câte alte neamuri, s'au dat din cosnița plină de miere, adunată de albine bigote, afară. Și dacă Cuza-Vodă, în tot timpul domniei sale n'ar fi săvârșit alte fapte, desființarea mănăstirilor din România ar fi fost de ajuns, ca istoria se-'i păstreze un nume falnic, și Sfântul Petru se'l primească cu brațele deschise în Raiu.

Sub decursul desființării mănăstirilor, călugării 'și-au dat totă silința, ca se'și câștige din averile mănăstirilor merindea cea de toate ȕilele, cu toate că cei mai mulți din ei nu erau vrednici se mănânce ogrinji, ce cad din iesclea strănepoților măgariului, pe care Christos călărind a intrat în Ierusalim.

Ce me privește pe mine, eu ași fi dat călugărilor aruncați de Cuza-Vodă din mănăstirile României merinde solgăbirăească, adecă de trei-ori pe ȕi, la prânȕ, de ameaȕi și de cină câte 25 la revers.

Dela mai multe mănăstiri, călugării, care pătimiau de reumatism, presimțind schimbarea timpului, au plecat cu averile mănăstirilor în tufă. Cei mai mulți călugări însē, puși pe strade, în lipsa de merinde, fluerau a olariului când 'și-a resturnat carul cu ólele.

Unul dintre aceștia, grec de naștere, care, dacă cumva n'a ars acum doi ani d'odată cu pădurile mănăstirei din muntele Athos, póte că trăiește încă, chiebat fiind se spovedească pe un boer bogat, a folosit puterea dată lui de sus de a lega și deslega, spre a îndupleca pe acel boer, că după mórte se-'i lase lui moșia sa prin testament.

Boeriul, însuși grec de naștere, pentru mântuirea sufletului, a făcut călugărului testament, prin care 'i-a testat moșia sa în preț de ȕece mii de galbini.

Altă avere nici nu mai avea boeriul, care în urma unei bóle îndelungate și-au fost chiebtuit tot ce avea mișcătoriu cu medicii, și trăia din arênda moșii.

Neamuri de aprópe, cărora se le lase moșia, n'avea boeriul grec. Un singur nepot d'ai nevestei sale, română de naștere, dar' reposată înainte de aceea cu vr'o 12 ani, mai trăia în Craiova.

Tocma în momentele facerei testamentului, nepotul după nevastă, care mai de multe-ori obicinuia a cerceta pe unchiul bolnav, întră în odae, și aflând cele ce se petrec, rógă pe unchiul vitreg se-'i testeze și lui o parte din moșia sa, fie cât de mică, dar' rugarea lui a rămas mazăre aruncată în părete.

În testament, la cererea călugărului, s'a statorit, ca moșia se se vîndă prin primăria comunală în licitațiune publică, ear' prețul moșii se se predea călugărului, ca se'l ducă cu sine la mănăstirea din muntele Athos.

Înainte de încheierea testamentului, boeriului 'i-a venit aminte, că are un câne credincios, la curte, care mai de multe-ori 'i-a scăpat vieța de hoți, a cerut, ca cânele se se vîndă d'odată cu moșia, și cumperătoriul se fie datoriu a îngrijii de câne până-când acesta va muri de bătrânețe.

La cererea asta a boeriului, un martor al testamentului, a făcut în glumă observarea, că testatoriul ar face bine, dacă batăr prețul cânelui l'ar lăsa nepotului nevestei sale.

Așa se fie, și se boeriul adăogînd, că acel câne e unica ființă, după care lui, părăsind această lume, îi pare rău.

În urmarea aceasta s'a luat un punct nou în testament de următoriul cuprins:

„D'odată cu moșia se va vinde și cânele de curte Pașa, și fără de câne moșia nu se póte vinde, ear' cumperătoriul se îndatorează a îngrijii de câne până când acesta va muri de bătrânețe. Prețul cânelui nu va fi însă al părintelui călugăr Nicanor, ci al nepotului meu după nevastă Dinu Curcubătă.“

După mórtea boeriului, primăria comunală a publicat vîndarea moşii pe o ȕi anumită. La ȕiua licitaţiunii o mulţime de cumperători s'a prezentat înaintea primării. Călugărul Nicanor, şi nepotul boeriului reposat, Dinu Curcubătă, încă se aflau de faţă.

Primăria comunală a publicat doritorilor de a cumpera următoarele condiţiuni statorite amăsurat testamentului:

1. Moşia boeriului Leonidas Helenopulos se vinde d'odată cu cănele de curte „Paşa“, şi fără de căne nu se vinde.

2. Cumperătoriul moşii se îndatorează a îngrijii de cănele Paşa până-când acesta va muri de bătrâneţe.

3. Preţul moşii se strigă cu un leu, ear' preţul cănelui cu 9000 de galbini — cine dă mai mult?

Pe basa acestor condiţiuni moşia s'a vîndut cu 3 lei, ear' cănele Paşa cu 10.100 galbini.

După încheierea licitaţiunei în tótă forma, primăria a predat preţul moşii în suma de 3 lei călugărului Nicanor, ear' preţul cănelui Paşa în suma de 10.100 galbini nepotului Dinu Curcubătă.

Toţi cei de faţă ştiind, că călugărul, punënd boeriului molitfelnicul în cósle, a stors testamentul favoritoriu, au admirat isteţimea primării. Ba un ȕeran glumeţ a făcut călugărului rămas buzat observarea ȕicënd: Nu te supera părinte Nicanóre, trei lei ajung ca se mănânce pe toţi călugării din muntele Athos!

Scântei și cenușă din filosofia doctorului Amnariu.

Istorică neapacitate a tribuniștilor a triumfat și cu ocaziunea așternerii memorandumului la Înălțatul Împărat în Viena!

* * *

Eu cred, că și Dr. Raț e acum pe deplin convins, că tovarășia c'un om harnic la pagubă plătește mai mult decât tovarășia c'un om slab la câștig!

* * *

Am mai țin eu, și țin și acum: Noi Românii, cu straița plină de loialitate murim de fόμε!

* * *

Cu banii câți comedia națională din Viena ne-a costat, ne puteam cumpera 80.000 opinci oneste!

* * *

Tribuniștii ne-au înglodat carul politicei noastre naționale într'un noroiu, din care cu toți bibolii din Europa n'o se'l mai putem scóte!

* * *

În cea mai de aprópe adunare generală a conferinței alegătorilor români, comitetul nostru național-politic, dacă cumva nu 'și-a uitat nasul în Viena, 'și-ar putea da hodinit dimisiunea, pentru că blamul, ce a cauzat causei naționale, e de ajuns pentru nemurirea sa!

* * *

Comitetul nostru național-politic a dat cu capul de pragul din Viena, dór' va vedea pe cel din Budapesta!

* * *

Încât eu cunosc conclusele ultimei conferințe generale a alegătorilor români, o vorbă n'a căduț, ca noi cu așternerea memorandumului la Înălțatul Împărat se ne facem de vorbă'n lume, și mai puțin se facem demonstrațiuni anti-semite. Voind una sau alta mai ușor ne ajungeam scopul, dacă ne trimeteam deputațiunea de 300 cu memorandum cu tot la îngropăciunea lui Klapka!

* * *

Protocolul compus de comeditetul nostru național-politic în Viena, și dat membrilor deputațiunii ca pasaport spre legitimarea întórcerii lor buzați cătră casă, seamănă mult cu gardul, preste care țiganul a fost aruncat din vie afară. „Am păcălit eu pe păđitoriul viilor — s'a lăudat țiganul — că 'i-am mutat gardul pe din sus de mine!“

* * *

Și mie'mi vine se plâng de sórtea memorandumului nostru la Viena, dar' dracul póte de rís!

Popa Condac cu popa Prohod.

Condac: Eu ard de curiozitate se află motivul, pentru care Maiestatea Sa Împăratul n'a primit deputațiunea noastră, însărcinată cu așternerea memorandumului, în audiență?

Prohod: Ha, ha, ha! — Da nu știi tu, că până se ajungi la Dumnezeu te mănca Sfinții!

N'ajunge.

— Nu me pot sui până la cuib, că scara n'ajunge!

— Prost mai ești, da înădește scara la capul din jos cu ceva!

— Ba tu ești prost, nu vești tu, că scara la capul din sus e prea scurtă?

Probă despre tăria vinului.

Acum se ved eu, care vin e mai tare, cel de Ohaba ori cel de Micăsasa. De aceea am cerut din fie-care câte o litră, și beau odată din unul apoi din celalalt, până-când unul sau altul me trânteste sub masă. Mâne apoi o se întreb pe cârcimariul, care m'a trântit sub masă, cel de Ohaba ori cel de Micăsasa!

Cărți mai noue.

- Andreiași G., Amintiri din răs. austro-german 1866 (coprindeând faptele mai însemnate a regimen. Nr. 64). —.50.
Balteanu E. D., Pestalozzi viața, metoda și activitatea lui. 1.—
Borgovan Gr. V., Povățuitor spre întreb. tabel. de păr. pentru scris-citit. —.75.
Caragiale I. L., Note și Schițe. 1.50.
Convorbiri literare (Numer jubilar pentru împlinirea a 25 ani). 2.50.
Densușianu Ar., Valea Vieței.
Două Drame familiare. Lectură pentru tinerețea de secul femeiesc. —.25.
Eminescu Michail, Studiu critic. —.45.
Euhologia sau Carte de rugăciune, care cuprinde totă rânduêla biser. tipărit cu litere în Bucuresci 1888. 4.—
Evanghelie Sântă și Dumneșiască. tipărit cu litere 1889 în Bucuresci. 5.—
Ionescu-Gion, Manual de Poetica română. 2.—
Manliu I., Curs practic și gradat de stil și compozițiuni (carte de cetire) cu un adaos de noțiuni din Mitologie. 1.30.
Mohor Petru, învățator, Confecționarea pălăriilor de paie. lucrul manual pentru școlari, cu ilustrațiuni. — 30.
Speranția D. Th., Anecdote populare. 2 —
Tocilescu Gr. G., Istoria româ. pentru școlile primare. Cu o chartă și 24 tabele. —.80.
Ureche V. A., Legende române. 1.50.

Piese musicale.

- Alicsandrescu N., Cocette-Vals, pentru voce și piano. 1.—
Arming F., Irène, Polca française. —.50.
— Marenka, Polca française. —.50.
Capelleanu I., Lacrimioare, Polca mazaruka. —.50.
Georgescu C., Dormi Adormi, romanță, pentru voce și piano. —.50.
— Pe valul mării, p. voce și piano. —.75.
Heinze Fr. E., Fantasie asupra himnu național rom., pentru piano. —.75.
Ivanovici I., Valurile Dunării, vals pentru voce și piano. 1.—
Kopanski E., Bea din cupa'mi, pentru voce și piano. 1.—
— Florica, hora pentru piano. —.50.
Simionescu R. I., Plâns și jale, bun remas! pentru voce și piano. —.75.
Stern Leopold, Danșurile Călușarilor, (Bătuta) pentru piano. —.50.
— Sîrba Maicilor, p. voce și piano. —.80.
Stratt M. Ag., Aïmons au temps d'automul, pentru voce și piano. —.50.
Ventura Gr., Condoleta, mazaruka romance. 1.—
— Floare scumpă, p. voce și piano. —.75.
— Hora Isvorul, p. voce și piano. —.75.
— Sinaia Horă, pentru piano. —.75.
— Te am întrebat, pentru voce și piano. —.75.

Comande primesce

Librăria lui W. Krafft în Sibiu.

Memorandul

fărădelegilor naționale e Calicul, care și fără deputațiuni ajunge la împărații și regii, care'l abonează, fie și pe credit până la 1 Octobrie a. c.

Cu această condițiune expedăm altcum Calicul începând sus dela împărați și regi până jos la opincarii, căroro opinca le ajunge numai la un picior, și cu celalalt calcă desculți.

Mai bine ne pare, dacă împărați, regi, și opincari ne plătesc abonamentul înainte, pentru-că, deși plenus venter non studet libenter, Calicului nu-i cade bine se i se revolteze mațele de fόμε, și alții se rîdă de el pe predit.

Semestrul al doilea stă călare pe Hanibal ante portas. Abonați deci de nou, înoiți-vă vechiul abonament, și dacă valuta vă e regulată, trimiteți la moment abonamentul, nu așteptați până la regulărea valutei, că tipograful Calicului nu trăește ca tipografia întemeiată de marele Andreiu din deficit, și din erori de tipariu.

Cu numeri compleți dela începutul anului putem servi.

Fie-care număr al Calicului se naște cu prețul în frunte.

Abonamente primim, până-când chilo de carne costă 60 cr., și'n zile de post.

Administrațiunea Calicului.